

Frans

GEKKENWERK

Kok

N.V. DE ARBEIDERSPERS - AMSTERDAM

Frans Kok

GEKKENWERK

BAND EN OMSLAG

1 SPREEKMEESTER

GEBONDEN fl. 4.50

Dit is niet zomaar een detective-roman, min of meer deskundig geschreven met een min of meer vernuttig resultaat. Neen, het vakmanschap van den schrijver, die uit hoofde van zijn beroep in het milieu van het boek, een krankzinnigengesticht, volkomen thuis is, heeft gezorgd voor een in alle details kloppend relaas, kloppend van leven ook en — tintelend van humor.

Er gebeuren twee moorden in het gesticht en bovendien nog een zelfmoord. Er spelen dokters in mee en patiënten en dokters, die patiënten zijn (of andersom naar uw believen). Natuurlijk is de hoofdpersoon een kei van een speurder en natuurlijk is de ontknoping een knaelfact (met een sissertje achterna).

ALOM IN DE BOEKHANDEL
VERKRIJGBAAR

In 1946 verschijnt, netjes bij de Arbeiderspers, onder het pseudoniem Frans Kok een detective-roman van Arie Querido getiteld *Gekkenwerk*. Volgens de flaptekst spelen er "dokters in mee en patiënten en dokters die patiënten zijn (of andersom naar uw believen).

Plaats van handeling is een psychiatrisch ziekenhuis, aanvankelijk het Dolhuys geheten, "waar de meer storende burgers werden heengebracht en op Koppermaandag de goegemeente ter afwisseling met wilde-dierenspel en klootschieten zijn vermaak vond.

Later waren er groote paviljoens verrezen, uit het Dolhuys was het Stedelijk Krankzinnigengesticht geworden en daarna Psychiatrische Inrichting Lommeroord; de blauwe jurkjes en witte schortjes van de zusters waren een vertrouwde noot in het stadsbeeld geworden."

Er worden diverse moorden gepleegd in *Gekkenwerk* en er is de traditionele kei van een speurder, Jan van den Broek, als held van het verhaal.

Ook in 1946 is er blijkbaar al een zucht tot registratie en bureaucratie. "Ik heb een uitvoerig rapport over hem geschreven, dat moest toch voor de cursus," meldt broeder Krukmeyer. De held van het verhaal, detective Jan van den Broek, leest rapporten van de instelling door en "hij begon ervan onder de indruk te komen, dat in zo'n gesticht heel weinig kon gebeuren, zonder dat het werd vastgelegd, omschreven, geregistreerd en dat al het gebeurde alleen maar langs bepaalde strak getrokken lijnen kon verlopen."

Onze held heeft het uiteraard niet gemakkelijk. Niet alleen schrijft zijn baas de politiecommissaris in zijn vrije tijd detectiveboeken onder pseudoniem, de politie heeft weinig vertrouwen in de uitkomsten van het onderzoek, "het is gekkenwerk, geen justitiezaak," men vermoedt dat geen der mogelijke daders toerekenbaar zal zijn.